

PROTOKÓŁ nr 18
posiedzenia Rady Wydziału Filozofii UW w dniu 14 czerwca 2022 r.

Dziekan Wydziału Filozofii, prof. dr hab. Paweł Łuków powitał członków Rady i zaproszonych gości. Sprawdzono obecność i stwierdzono kworum.

1. Przyjęcie porządku obrad.

Ankieta nr 1

Liczba respondentów uprawnionych do wypełniania ankiety: 59

Liczba wypełnionych ankiet: 37

		Za	Przeciw	Wstrzymało się
1.	Głosowanie w sprawie przyjęcia porządku obrad Rady Wydziału Filozofii w dniu 14 czerwca 2022 r.	37	0	0

Rada przyjęła porządek obrad.

2. Zatwierdzenie protokołu z posiedzenia RW z dnia 12 kwietnia 2022 r.

Ankieta nr 2

Liczba respondentów uprawnionych do wypełniania ankiety: 59

Liczba wypełnionych ankiet: 38

		Za	Przeciw	Wstrzymało się
1.	Głosowanie w sprawie zatwierdzenia protokołu z posiedzenia Rady Wydziału z dn. 12 kwietnia 2022 r.	38	0	0

Rada zatwierdziła protokół z poprzedniego posiedzenia.

3. Informacje Dziekana Wydziału Filozofii.

a) Ogłoszono wyniki konkursu OPUS na projekty badawcze. Wśród sześciu wniosków zakwalifikowanych są trzy z naszego Wydziału: prof. Tomasza Bigaja (*Kategorie jakościowości i indywidualności w logice, ontologii i fizyce*), dr Joanny Różyńskiej (*Niemoralna propozycja? Etyka wynagradzania uczestników badań biomedycznych*), i dr Katarzyny Bielińskiej-Kowalewskiej (*Idea postępu i rozwoju w kontekście kryzysu klimatycznego w filozofii peryferyjnej w XXI wieku*).

b) 9 czerwca Dziekan podpisał zarządzenie w sprawie zwiększenia stawek za godziny ponadwymiarowe i godziny realizowane na podstawie umów cywilnoprawnych (średnio zmiana wynagrodzenia wynosi ok. 12,5%)¹.

c) Zaszła pewna zmiana w warunkach promocji na stanowisko profesora uczelni. Dotychczas punkt 1b (warunki niezbędne do awansu na stanowisko profesora uczelni) stanowił, że kandydat/ka w ciągu ostatnich 4 lat musiał/a być kierownikiem grantu ze środków zewnętrznych lub musiał/a kierować projektem badawczym. Dziekan poprosił członków Komisji ds. awansów na stanowisko profesora uczelni o sformułowanie drugiego warunku w formie alternatywy o większej liczbie członów, a także o wykreślenie ograniczenia do 4 lat. Intencją Dziekana było zachęcenie osób pracujących na stanowisku adiunkta ze stopniem doktora habilitowanego do składania wniosków o awans na stanowisko profesora. Przewodniczący Komisji, prof. Marcin Poręba potwierdził, że wskutek poprzedniego sformułowania warunku wpłynęło mniej wniosków awansowych niż można się było spodziewać. Komisja ds. awansów na stanowisko profesora uczelni uwzględniła prośbę Dziekana.

e) W sprawie postępu prac nad organizacją Wydziału Medycznego UW: obecnie trwają prace nad przydzieleniem efektów kształcenia do poszczególnych przedmiotów. Drugim krokiem będzie zidentyfikowanie osób posiadających dorobek naukowy i doświadczenie dydaktyczne potrzebne do poprowadzenia tych zajęć. Trzecim krokiem będzie poproszenie tych osób o przygotowanie sylabusów do zajęć. Prawdopodobnie sylabusy te będą powstawać latem (do września). Wniosek [o utworzenie Wydziału] ma być gotowy w listopadzie, aby można było złożyć go w styczniu 2023 r. Nasz Wydział ma odpowiadać za humanistykę medyczną (etyka, komunikacja, prawa pacjenta).

Prof. Katarzyna Paprzycka-Hausman poinformowała, że weszła w życie nowelizacja ustawy, wydłużająca o jeden rok termin nadawania stopnia doktora w starych przewodach doktorskich (dotyczy przewodów doktorskich, które zostały otwarte przed wejściem w życie nowej ustawy).

Dr Bogdan Dziobkowski, prof. UW poinformował, że od 1 października ubiegłego roku wszedł w życie nowy regulamin studiów podyplomowych. Nasz Wydział prowadzi trzy kierunki podyplomowe. Pojawiła się konieczność dostosowania programów studiów podyplomowych do nowych przepisów (do 30 kwietnia 2023 r.). Na ostatnim posiedzeniu Rada Dydaktyczna pozytywnie zaopiniowała nowe programy dostosowane do nowych regulacji. Główne zmiany: a) wprowadzenie na studiach o specjalizacji nauczycielskich 60 godzin praktyk dydaktycznych; b) warunkiem ukończenia studiów jest zdanie egzaminów z wszystkich przedmiotów; dotychczas słuchacze musieli przygotować końcową pracę, z której zrezygnowaliśmy, ponieważ przepisy już jej nie wymagają. Zmieniono też efekty uczenia. Komisja senacka pozytywnie zaopiniowała te trzy wnioski; będą one procedowane na czerwcowym posiedzeniu Senatu.

4. Uchwała Rady Wydziału w sprawie przedłużenia zatrudnienia **mgr. Bartoszewi Maćkiewiczowi** na stanowisku asystenta w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w wymiarze pełnego etatu od 01.10.2022 r. do 30.06.2023 r. – referuje prof. dr hab. Katarzyna Paprzycka-Hausman. Mgr Maćkiewicz jest zatrudniony na pełen etat na stanowisku asystenta. Sprawdzał się z nadatkiem, jest bardzo dobrym dydaktykiem, prowadzi zajęcia specjalistyczne na

¹ <https://dokumenty.uw.edu.pl/dziennik/DWF/Lists/Dziennik/Attachments/102/DWFZ.2022.17.ZD.6.pdf>

kognitywistycy, ma 18 publikacji, w tym 4 w renomowanych czasopismach, jest wykonawcą w 4 grantach i kierownikiem własnego projektu. Napisał doktorat, oczekuje na obronę.

Ankieta nr 3

Liczba respondentów uprawnionych do wypełniania ankiety: 59

Liczba wypełnionych ankiet: 38

		Za	Przeciw	Wstrzymało się
1.	Głosowanie w sprawie przedłużenia zatrudnienia mgr. Bartoszowi Maćkiewiczowi na stanowisku asystenta w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w wymiarze pełnego etatu od 01.10.2022 r. do 30.06.2023 r.	32	2	4

Rada pozytywnie zaopiniowała przedłużenie zatrudnienia mgr Maćkiewiczowi.

5. Uchwała Rady Wydziału w sprawie przedłużenia zatrudnienia **prof. dr hab. Andrzejowi Wróblowi** na stanowisku profesora w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w wymiarze 1/4 etatu od 01.10.2022 r. do 30.09.2024 r. – referuje prof. dr hab. Katarzyna Paprzycka-Hausman. Prof. Wróbel współpracuje z naszym programem kognitywistyki i od przejścia na emeryturę w Instytucie Nenckiego jest zatrudniony na WFZ na 1/4 etatu. Prowadzi wykład i seminarium, na którym powstaje wiele prac licencjackich, pracuje naukowo, jest aktywny publikacyjnie.

Ankieta nr 4

Liczba respondentów uprawnionych do wypełniania ankiety: 59

Liczba wypełnionych ankiet: 37

		Za	Przeciw	Wstrzymało się
1.	Głosowanie w sprawie przedłużenia zatrudnienia prof. dr hab. Andrzejowi Wróblowi na stanowisku profesora w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w wymiarze 1/4 etatu od 01.10.2022 r. do 30.09.2024 r.	27	4	6

Rada pozytywnie zaopiniowała przedłużenie zatrudnienia prof. Wróblowi.

6. Uchwała Rady Wydziału w sprawie przedłużenia zatrudnienia **dr. Tomaszowi Herbichowi** na stanowisku adiunkta w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w wymiarze 1/2 etatu od 01.10.2022 r. do 30.09.2023 r. – referuje dr hab. Wawrzyniec Rymkiewicz. Dr Herbich pracuje na naszym Wydziale od 2 lat, w marcu obronił z wyróżnieniem pracę doktorską. Wcześniej opublikował książkę o Cieszkowskim, w dorobku ma 20 artykułów. Znajomość angielskiego na poziomie C1, biegła znajomość języka rosyjskiego. Prowadzi ćwiczenia z Historii Filozofii Polskiej w ramach fakultetu.

Ankieta nr 5

Liczba respondentów uprawnionych do wypełniania ankiety: 59

Liczba wypełnionych ankiet: 36

		Za	Przeciw	Wstrzymało się
1.	Głosowanie w sprawie przedłużenia zatrudnienia dr. Tomaszowi Herbichowi na stanowisku adiunkta w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w wymiarze 1/2 etatu od 01.10.2022 r. do 30.09.2023 r.	30	2	4

Rada pozytywnie zaopiniowała przedłużenie zatrudnienia dr. Herbichowi.

7. Uchwała Rady Wydziału w sprawie awansu **dr hab. Magdaleny Bieniak-Nowak** na stanowisko profesora uczelni w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w wymiarze pełnego etatu od 01.10.2022 r. na czas nieokreślony – referuje prof. dr hab. Marcin Poręba. Było to drugie postępowanie awansowe wg nowych zasad (wcześniej rozpoczęto postępowanie w sprawie dr hab. Tadeusza Ciecierskiego), Komisja zaproponowała recenzentów: prof. Mikołaj Olszewski (PAN), ks. prof. Tomasz Stępień (UKSW). Komisja obradowała w stałym składzie: prof. A. Brożek, prof. M. Radkowska-Walkowicz, prof. M. Środa, prof. K. Wójtowicz i prof. M. Poręba (przewodniczący). Komisja rozpatrzyła przedstawiony dorobek i opinie recenzentów. Na posiedzeniu w dn. 2 czerwca odbyła się dyskusja. Obie recenzje były jednoznacznie pozytywne. Recenzenci wskazali na duży dorobek badawczy dr hab. Bieniak-Nowak, zwłaszcza prace nad twórczością S. Langdona. Recenzenci podkreślali pionierski charakter badań i ich wysoką jakość. Również działalność dydaktyczna i organizacyjna zostały uznane za spełniające wymogi stawiane kandydatom na stanowisko profesora uczelni. Komisja po głosowaniu z pozytywnym wynikiem zwraca się do RW z prośbą o pozytywne zaopiniowanie wniosku o zatrudnienie dr hab. Bieniak-Nowak na stanowisku profesora uczelni.

Ankieta nr 6

Liczba respondentów uprawnionych do wypełniania ankiety: 59

Liczba wypełnionych ankiet: 35

		Za	Przeciw	Wstrzymało się
1.	Głosowanie w sprawie awansu dr hab. Magdaleny Bieniak-Nowak na stanowisko profesora uczelni w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych w wymiarze pełnego etatu od 01.10.2022 r. na czas nieokreślony	31	1	3

Rada pozytywnie zaopiniowała zatrudnienie dr hab. Bieniak-Nowak na stanowisku profesora uczelni.

8. Uchwała Rady Wydziału w sprawie dołączenia **prof. nadzw. IFiS PAN dr. hab. Adama Lipszyca** do Komisji ds. awansów na stanowisko profesora uczelni w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych i dydaktycznych zatrudnionych na Wydziale Filozofii – referuje Dziekan. Zgodnie z przepisami komisja awansowa odbywa posiedzenia w składzie co najmniej 5 członków. W przypadku wniosku dr hab. T. Ciecierskiego prof. Poręba zgłosił konflikt interesów, przez co w posiedzeniu mogłoby uczestniczyć tylko 4 członków Komisji. Stąd propozycja, aby zwiększyć skład Komisji o członka spoza UW.

Ankieta nr 7

Liczba respondentów uprawnionych do wypełniania ankiety: 59

Liczba wypełnionych ankiet: 37

		Za	Przeciw	Wstrzymało się
1.	Głosowanie w sprawie dołączenia prof. nadzw. IFiS PAN dr. hab. Adama Lipszyca do Komisji ds. awansów na stanowisko profesora uczelni w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych i dydaktycznych zatrudnionych na Wydziale Filozofii	30	4	3

Rada pozytywnie zaopiniowała powołanie prof. Lipszyca na członka komisji awansowej.

9. Informacja o **finansach Wydziału** – referuje Dziekan. Po przedstawieniu szczegółowych danych dotyczących sytuacji finansowej Wydziału oraz planów finansowych na kolejny rok, Dziekan ocenił, że sytuacja finansowa Wydziału jest dobra i przy dodatkowych działaniach (np. uzyskiwanie dotacji celowych) nie powinniśmy się obawiać przyszłości.

W dyskusji poruszono kwestie związane z wyposażeniem sal w sprzęt (m.in. sali nr 109, wyposażenie auli im. Ossowskiej w sprzęt do transmitowania konferencji naukowych).

Dr Zaręba zapytała, czy na Wydziale jest planowane uruchomienie ogólnodostępnego Internetu dla studentów. Dziekan odpowiedział, że niedawno były wymienione punkty dostępu dużego zasięgu. Pojawiły się jednak zgłoszenia, że są miejsca na Wydziale, gdzie sygnał jest słaby.

Dr Dobrzański zasugerował zakup mniejszych zestawów do transmisji hybrydowej dla mniejszych sal. Dziekan potwierdził, że rozważany jest zakup takich zestawów mobilnych.

10. Zasięgnięcie opinii Rady Wydziału w sprawie **projektu programu kształcenia** w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych – referuje dr hab. Mateusz Salwa. W tym roku do półmetka studiów dotarli studenci z pierwszego naboru SDNH, co wiązało się z przeprowadzeniem ich oceny śródkresowej. Wśród doktorantów zostały przeprowadzone ankiety mierzące stopień satysfakcji ze studiów w SDNH. Prof. Salwa wyświetlił prezentację ze schematem programu kształcenia i objaśnił podział zajęć na cztery bloki: 1. Zajęcia ogólnouniwersyteckie dla wszystkich doktorantów; 2.

Zajęcia organizowane przez Szkołę dla wszystkich doktorantów (metodologiczno-merytoryczne); 3. Praktyki dydaktyczne; 4. Dodatkowe zajęcia.

Główne założenia proponowanych zmian:

- wzmocnienie roli promotora/promotorki w programie kształcenia;
- zindywidualizowanie programu pod kątem potrzeb i zainteresowań doktorantów i doktorantek;
- uwzględnienie specyfiki dziedzin, w ramach których prowadzone jest kształcenie w SDNH;
- pełniejsze uwzględnienie wymogów wynikający z Polskich Ram Kwalifikacyjnych 8;
- uwzględnienie wyników ankiet doktoranckich.

Propozycja nowego programu kształcenia:

- zwiększenie wymiaru konsultacji z promotorem; dotychczas było: 15 godzin konsultacji; propozycja: 80 godzin rozłożonych na 4 lata;
- rozbudowany blok zajęć obowiązkowych;
- blok zajęć do wyboru: moduł metodologiczny, warsztat badacza humanisty, moduł dydaktyczny (nieobowiązkowy);
- zobligowanie doktorantów i doktorantek do wzięcia udziału w konferencji naukowej.

Podsumowując: zmiana polega na podkreśleniu roli współpracy doktorantów z promotorami oraz wzmocnieniu możliwości chodzenia na zajęcia, które są ściśle powiązane z dyscypliną i przygotowywaną rozprawą doktorską.

Prof. Marcin Poręba (również członek Rady Szkoły w SDNH) uzupełnił, że naszym zadaniem jest zaproponowanie 3-4 seminariów doktoranckich i zajęć specjalizacyjnych.

Dyskusja:

Uwagi Dziekana: A) dobrym pomysłem jest rezygnacja z seminariów interdyscyplinarnych na rzecz seminariów poszczególnych dyscyplin; B) konsultacje indywidualne – czy te 80 godzin konsultacji byłoby rozliczane w ramach pensum? Jeśli tak, to potrzebne byłyby ustalenia dotyczące rozliczeń. C) doktorant ma obowiązek wziąć udział w konferencji, ale czy szkoła doktorska mu to finansuje? D) specjalizacyjne zajęcia obowiązkowe powinny być dostosowane do rodzajów projektów badawczych realizowanych w szkole doktorskiej.

Prof. Poręba poruszył problem wspólnych zajęć dla doktorantów i dla studentów II stopnia. Chciał prowadzić zajęcia i dla studentów studiów magisterskich, i dla doktorantów, ale okazało się, że mógłby to zrobić tylko, gdyby prowadził je w podwójnym wymiarze (bo PRK w obu przypadkach są różne).

Prof. Bogdan Dziobkowski: Można zrobić zajęcia dedykowane doktorantom, wpisać efekty uczenia się na poziomie 8 PRK, a przy tym dopuścić do tych zajęć studentów kierunków II stopnia realizowanych na Wydziale Filozofii, którzy muszą zrealizować niższy poziom PRK.

Prof. Justyna Grudzińska-Zawadowska: Jeśli w praktyce okaże się to nie do przeprowadzenia, to należy ograniczyć pulę zajęć specjalizacyjnych.

Prof. Salwa: Formalnie doktorant nie może chodzić na seminarium na poziomie PRK 7.

Dziekan poparł pomysł prof. Dziobkowskiego, pod warunkiem, że na takich zajęciach byłoby więcej niż 1-2 doktorantów. W przyszłym tygodniu Dziekan będzie spotkanie z przedstawicielem Samorządu Doktoranckiego i poruszy tę sprawę.

Prof. Poręba: Doktoranci ze szkoły doktorskiej w o wiele mniejszym stopniu niż doktoranci starego trybu mają skłonność do chodzenia na nasze zajęcia. System szkół doktorskich prowadzi do oddalania się doktorantów od wydziałów. Wymaga się od nich realizowania zajęć z odmiennej puli o nominalnie wyższych standardach kształcenia.

Prof. Katarzyna Paprzycka-Hausman potwierdziła na podstawie rozmów z doktorantami, że mają poczucie alienacji, braku związku z Wydziałem.

Prof. Dziobkowski: Powinniśmy zabiegać o możliwie dużą ilość zajęć, które organizują jednostki. Program NPRH powinien być elastyczny (nie powinno być sztywnego przypisywania liczby godzin do poszczególnych lat).

Prof. Wawrzyniec Rymkiewicz: Naturalną formą pracy są seminaria zakładowe lub zebrania zakładów. Wokół takich spotkań wytwarza się środowisko. Powinniśmy dążyć do tworzenia takich seminariów dla doktorantów, magistrantów i licencjuszy. Wydzielenie doktorantów z tych wspólnot jest niedobre i dla nich, i dla studentów.

Prof. Salwa przypomniał o wymogach związanych z przepisami regulującymi tryb studiowania. To z tego względu mamy ograniczone możliwości przywiązywania doktorantów i doktorantek do naszego Wydziału.

Prof. Poręba: Procedury oceniania stosowane przez szkoły doktorskie są głównym punktem odniesienia dla doktorantów. To z nimi doktoranci muszą się liczyć (m.in. ze względu na możliwość zwiększenia stypendium). Te procedury są ślepe na kwestie związania doktoranta z wydziałem. Połowicznym rozwiązaniem może być system seminariów doktoranckich. Moglibyśmy mieć 3-4 seminaria doktoranckie.

Prof. Dziobkowski: To byłby krok w dobrym kierunku. Sztywne ograniczenia wynikają z rozwiązań wewnątrzuniwersyteckich. Ustawa nie jest tak sztywna, zostawia uczelniom większą swobodę. Przy skali działalności szkół doktorskich na UW można poszerzyć te ramy tak, żeby wydziały przejęły większą odpowiedzialność za prowadzenie zajęć dedykowanych dla doktorantów ze swoich dyscyplin.

Dziekan wyraził obawę, że w takiej sytuacji szkoły doktorskie mogłyby poczuć się niepotrzebne. Szkoła doktorska zamieniłaby się w urząd administracyjny obsługujący doktorantów, a to godziłoby w ich żywotny interes. Trzeba znaleźć rozwiązanie, które byłoby satysfakcjonujące również dla szkół doktorskich.

Prof. Dziobkowski: Ale to nie szkoły doktorskie prowadzą badania i zatrudniają pracowników. Chodzi o skonstruowanie systemu, który będzie zgodny z prawem [istnienie szkół doktorskich wynika z ustawy], ale nie będzie niszczyć tego, co funkcjonowało dobrze od lat.

Prof. Grudzińska-Zawadowska: Można interpretować intencję stworzenia szkół doktorskich jako zamiar wyciągnięcia doktorantów ze „struktury feudalnej” (np. żeby doktoranci nie byli eksploatowani dydaktycznie). Tę intencję można pogodzić z tym, by aspekt badawczy, merytoryczny [działalności doktoranta] wiązał się z jednostką.

Dziekan: W realiach Szkoły Doktorskiej Nauk Przyrodniczych, w dyscyplinach, gdzie prowadzone są badania empiryczne, doktorant musi być związany z jednostką. Natomiast tam, gdzie systematyczny kontakt nie jest wymuszony przez naturę badań, nie jest to koniecznością.

Prof. Dziobkowski: Doktoranci – przynajmniej u nas – w starym systemie nie byli szczególnie eksploatowali. Jeśli prowadzili więcej zajęć niż obecnie, to dlatego, że chcieli je prowadzić. Obecnie prof. Dziobkowski otrzymuje wiele zapytań doktorantów o możliwość prowadzenia zajęć.

Dziekan: Intencją ustawy było zlikwidowanie „stosunków feudalnych”, ale to nie znaczy, że były one faktycznie we wszystkich jednostkach. Intencją ustawodawcy było zapewne też zlikwidowanie problemu wiecznych doktorantów. Powinniśmy z tego systemu, jaki jest, wyciągnąć jak najwięcej dla dobra doktorantów i dla dobra wydziału. Jeśli nie będzie poczucia przywiązania instytucjonalnego, będziemy wychowywać przyszłych badaczy dla kogoś innego.

Prof. Grudzińska-Zawadowska: Można przeformułować to następująco: szkoła doktorska jest nie tylko jednostką administracyjną, ale platformą niezależności doktoranta.

Prof. Salwa: Szkoły doktorskie miały dać doktorantom i doktorantkom szansę funkcjonowania w środowisku szerszym niż tylko macierzysta jednostka. Doktoranci i doktorantki narzekali jednak, że są nakłaniani do brania udziału w zajęciach z innych dyscyplin, niezwiązanych z ich badaniami. Jeśli chodzi o kontakty doktorantów z promotorami, to należy wyraźnie ustalić, że relacje te powinny mieć charakter regularny, bo nie było to oczywiste ani dla doktorantów, ani dla promotorów.

Prof. Poręba: Podstawową bolączką obecnego systemu jest to, że sprawia, iż rozwój intelektualny doktorantów zatrzymuje się na poziomie magisteriów. 80% doktoratów to magisteria bis, tylko obszerniejsze. Bierze się to z braku pomysłu na to, jak uczyć zrobienia dobrego doktoratu, jak przekazywać umiejętności przewyższające te ze studiów magisterskich. To wymaga skoku kompetencji. Wcześniej pomagała w tym intensywna dydaktyka. W nowym systemie zabrakło jej. Zmiany programowe powinny iść w stronę intensywnego szkolenia w tym zakresie i egzekwowania efektów.

Prof. Dziobkowski: Progres wiedzy na studiach doktoranckie powinien być większy niż na magisterskich i są na to dwa sposoby: seminaria doktoranckie na wysokim poziomie oraz dydaktyka.

Prof. Stanisław Krajewski: Celem pracy nad doktoratem powinno być znalezienie wąskiej działki, sprecyzowanego zagadnienia, co do którego doktorant ma stać się najlepszym specjalistą na świecie.

Prof. Paprzycka-Hausman: Problem z doktoratem jako „większą pracą magisterską” jest o tyle rozwiązany, że doktoranci są przyjmowani do szkół doktorskich na podstawie projektu (domyślnie: uwzględniającego przeprowadzenie nowych badań). Przypomniała też o terminie zgłaszania uwag. Sprawa ta będzie też omawiana na Radzie Dyscypliny (bo to z Radą kontaktuje się szkoła doktorska).

11. Sprawy różne i wolne wnioski.

Dziekan podziękował pani Edycie Bieńkowskiej i Joli Baczewskiej za prowadzenie zdalnych rad oraz protokolantowi. Następna rada wydziału jest przewidziana na 13 września i planowana jest jako stacjonarna. Dziekan złożył życzenia przedwakacyjne.

Dziekan WFZ UW
Prof. dr hab. Paweł Łuków

Protokolant
Dr Bartosz Działoszyński